

mandsforeningerne, for saa vidt de arbejde sagligt og økonomisk, hvad de gerne skulde, og ikke ere politiske Sammenslutninger, arbejde med Opgaver som Foredragsvirksomhed, almindelig Oplysningsvirksomhed, Ordning af Rejser, Præmiering og alt, hvad der i øvrigt kan støtte og fremhjelpe de Husmandsbrug, som alt ere til Stede. Jeg kan altsaa ikke erkende, at Husmandsforeningerne i og for sig have nogen naturlig Adgang til at medvirke ved nye Jordlodders Tilvejebringelse, men jeg ser paa den anden Side ikke, at der principielt er noget i Vejen for at give dem Adgang dertil, og er Stemningen her i Rigsdagen for at aabne dem Adgang til at medvirke ved Kommissionernes Sammensætning, vil jeg ikke være nogen Modstander deraf, jeg har blot ikke fundet Anledning til at foreslaa det paa Forhaand. Navnlig har jeg ikke kunnet finde paa at foreslaa det ud fra den Betragtning, som det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen) i Gaar gjorde gældende. Det ærede Medlem mente, at den vordende Jordlodsejer følte sig generet, lidt utryg ved at henvende sig til Amtskommissionen, denne for ham noget fremmedartede Institution. Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem har Ret deri. Mon det ærede Medlem skulde kende et eneste Tilfælde, hvor en Mand, der har tænkt paa at erhverve sig en Jordlod, er vegen tilbage af Hensyn til de nuværende Amtskommissioners Fremmedartethed? Jeg tvivler meget om det, det er vistnok Gætning og Gisning. Jeg tror ikke, der bliver hverken flere eller færre jordlodsøgende, hvad enten vi beholde Amtskommissionerne i deres nuværende Sammensætning, eller vi ændre dem saaledes, at Husmandsorganisationerne faa Indflydelse paa deres Sammensætning.

Dernæst er der talt om Definitionen af Begrebet Landarbejder, og der er egentlig kun sagt venlige og anerkendende Ord derom.

Den ærede første Taler i Gaarsdagens Møde, det ærede Medlem for Randers Amts 5te Valgkreds (Pedersen-Nyskov) oplyste, at han som Kommissionsformand havde ment at have fuldkommen Ret til at tage Fiskerne med. Ja, det er jo et Fortolkningsspørgsmaal. Naar det før hed: „Landhaandværkere, Teglværksarbejdere o. l., der delvis ernære sig ved almindeligt Landbrugsarbejde“, kan man sige: Der kunne vi medtage Fiskerne. Men naar Fiskere ikke udtrykkeligt ere nævnte, kan der ogsaa opstaa Tvivl om, hvorvidt de bør tages med. Og en saadan Tvivl har

det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (L. Reventlow) ogsaa næret og næret i meget betydelig Grad, idet han gerne vilde have taget dem med under sin Virksomhed som Kommissionsformand, men var vegen tilbage derfor, fordi han ikke troede at have Lovens Medhold. For saa vidt er det altsaa en Vinding, at Fiskerne udtrykkeligt ere nævnte her, og jeg har som sagt kun hørt venlige Ord derom, og der er derfor ingen Anledning til at dvæle yderligere derved.

Saa er der Adgangsbetingelserne efter § 3. Der blev først talt om, hvorvidt ikke 50 Aar var for høj en Aldersgrænse. Ja, de 50 Aar staa som en Overlevering fra den første og anden Lov og foreslaas nu her førte over i den tredie. Men der er ikke den Anledning til at opretholde — det skal jeg indrømme paa Forhaand — denne Grænse i den nye Lov, som der var i den første og i en noget mindre Grad i den anden; men nogen Skade kan det vel ikke gøre, at den bliver staaende. Det er den Slags Ting, man let kan komme til Enighed om, for saa vidt der skulde ønskes en Forandring. Det kan neppe gøre nogen egentlig Fortræd at nedsætte de 50 Aar til f. Eks. 40, men jeg kan ikke se nogen Nødvendighed derfor. Som sagt, det kunne vi drøfte videre.

Men saa er der Ltr. e i § 3, som det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Poul Christensen) erklærede, at han ikke kunde forstaa, og han dokumenterede særdeles overbevisende, at han ikke kunde forstaa det. Det er for øvrigt mærkeligt nok, for det er en ganske ligefrem Ting. Sagen er nemlig den, at den nugældende Lov siger til den 25-aarige unge Mand, der søger Statslaan: Du har vel ernæret dig ved Landbrugsarbejde siden dit 20de Aar med Undtagelse af den Tid, du har brugt til at aftjene din Værnepligt, eller under andre Afbrydelser, der tilsammen ikke strække sig ud over 1 Aar. I Mod-sætning hertil kommer nuværende Forslag og siger: Du har vel ernæret dig ved Landbrugsarbejde siden dit 19de Aar med Undtagelse af den Tid, du har anvendt til at aftjene din Værnepligt, eller under andre Afbrydelser, der tilsammen ikke have strakt sig over 2 Aar. Er dette saa uforstaaeligt? Jeg synes, det er lige til. Jeg sagde ved Forelæggelsen, at det var en Undtagelsesbestemmelse, den om Afbrydelsen paa indtil 1 Aar, der skulde ændres til 2 Aar. Det var af Hensyn til denne Undtagelsesbestemmelse, at *Regelen* ogsaa var forandret. Jeg skulde mene, at